

i § 3, 3die Passus, saa har jeg dog troet, at det var rigtigst, at det udtryffeligt blev udtalt, at den tidligere Rettighed for Hertugdømmernes Handlende og Fabrikanter ogsaa traadte i Kraft forsaavidt Hertugdømmet Slesvig angaaer, hvorfor Forandringen, som jeg har foreslaaet, kun gaaer ud paa at tilføje den 9de § af Forordningen af 8de Juni 1839 til den allerede i Udkastet citerede § 5.

Finantsministeren: Med Hensyn til dette Endringsforslag maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det ikke alene ikke behøves, men at det ogsaa i en vis Maade vilde være mere correct, at det ikke staaer der. Det Forhold, som der nemlig er Spørgsmaal om, er følgende. I Overensstemmelse med Frd. af 8de Juni 1839 er der to Bestemmelser med Hensyn til Handelsreisende, forsaavidt Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen angaaer. Den ene Bestemmelse er den, som indeholdes i § 5, at nemlig Udgangsbeviser, som ere løste for en fremmed Handelsreisende i noget af disse Hertugdømmer, ogsaa gjælde i Kongeriget. Den anden er, at Handelsreisende for Handelshuse, bosatte i Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen, ingen Afgift erlægge i Kongeriget Danmark. Hvad nu § 5 angaaer, da er det ligefrem, at, saalænge som Dyrørstilstanden fandt Sted i begge Hertugdømmer, saa kunde man under de Forhold, som bestode, ikke respectere den Afgifts Erlæggelse for fremmede Handelsreisende, som havde fundet Sted, hverken i Hertugdømmet Slesvig og heller ikke i Hertugdømmet Holsteen. Til denne Bestemmelse sigter Lovudkastets § 2, i Lighed med den foreløbige Lov af 25de August d. A., der hæver Toldforskjellen for Hertugdømmet Slesvigs Bedkommende; idet nemlig Overfluddet af Hertugdømmet Slesvigs Intrader egentlig have fælles Statsviemed med Kongerigets, saa er det ogsaa en Selsfølge, at den Afgifts Erlæggelse, som har fundet Sted i Hertugdømmet

Slesvig, maa respecteres i Kongeriget Danmark paa samme Maade, som Tilfældet var forend Krigen udbrod. Dette bestemmer § 5, men Intet videre, og hvorfor bestemmes der ikke videre? Hvorfor siges der ikke, at Forordningen af 8de Juni 1839 § 9 skal træde i Kraft for Hertugdømmet Slesvigs Bedkommende? Grunden dertil er, at bemeldte § 9 aldrig har været ude af Kraft, fordi man under hele Dyrøret, ligesom man respecterede raa Produkter og de deraf tilberedte Varer som toldfrie, naar de indførtes i Danmark fra Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen, saaledes tog man heller ikke Afgift af Handelsreisende, som reiste for Huse, der vare bosatte i Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen, og altsaa har det ikke været fornødent for Hertugdømmet Slesvigs Bedkommende udtryffeligt at udtale, at Forordningen af 1839, som aldrig har været traadt ud af Kraft forsaavidt, skulde igjen træde i Kraft eller skulde have Gyldighed, thi det, som tilsigtes i § 3, sidste Passus, det er, at med Hensyn til den Stilling, hvori Hertugdømmet Holsteen nu staaer til os, skal denne § 9, som angaaer Hertugdømmet Holsteens egne Handelsreisende, for Fremtiden ophøre, naaget den hidtil ikke har gjort det, med andre Ord, at Hertugdømmet Holsteens Handelsreisende, som man hidtil under Dyrøret har betragtet paa samme Maade som Hertugdømmet Slesvigs, de skulle nu, indtil en endelig Ordning af Forholdene kan finde Sted, behandles lige med fremmede Landes Handelsreisende, det er det, som er tilsigtet med § 3; men det er aabenbart, at det ikke gjøres nødvendigt, at man ligefrem udtaler Noget om Hertugdømmet Slesvig i den Retning, som af den ærede Forslagsstiller er anført. Det indeholder ikke Andet end en ligefrem Anerkendelse af den hidtilværende Tilstands Vedbliven, uden at der behøves nogen udtryffeligt Meddelelse herom.